

DEAŞ'IN SURIYE'DE YENİ PARAVAN ÖRGÜTÜ: ENSÂRU'S-SÜNNE

MUSAB DÖNERTAŞ

Suriye'de devrim sonrası süreçte ortaya çıkan silahlı yapılanmalardan biri olan Saraya Ensâru's-Sünne (ES), kamuoyunda adını ilk kez 22 Haziran 2025'te Şam'ın Duveyle semtindeki Mar Elias Kilisesi'ne düzenlenen bombalı saldırıyla duyurdu.

En az 30 kişinin ölümüne ve 50'den fazla kişinin yaralanmasına yol açan bu saldırı, Esed rejiminin devrilmesinin ardından ülkede gerçekleşen ilk canlı bomba eylemi ve en ölümcül şiddet olayı olarak kayıtlara geçti. Öyle ki Antakya ve Tüm Doğu Rum Ortodoks Kilisesi

Ensâru's-Sünne'nin oluşturduğu çok yönlü tehdit ve hakkında dile getirilen çelişkili açıklamalar, örgütün daha yakından incelenmesini zorunlu kılmaktadır.

Patriği X. John, olayı "1860 yılından bu yana Suriye'de Hristiyanlara yönelik ilk toplu katliam" olarak nitelendirdi.¹

Saldırının hemen ardından Telegram kanalı üzerinden bir açıklama yayımlayan ES, olayın detaylarını ve saldırganın kimliğini paylaşarak sorumluluğu üstlendi. Örgüt, eylemin doğrudan kendi üyeleri tarafından bağımsız olarak gerçekleştirildiğini öne sürdü. Buna karşılık Şam yönetimi, örgütün açıklamasının aksine saldırının DEAŞ tarafından planlandığını belirterek olayla bağlantılı DEAŞ üyelerinin yakalandığını duyurdu ve Ensâru's-Sünne'yi "bağımsız olmayan, DEAŞ'a bağlı bir örgüt" olarak tanımladı.² Öte yandan DEAŞ ise ne bu iddialara ilişkin herhangi bir açıklama yaptı ne de resmî kanalları üzerinden saldırının sorumluluğunu üstlendi.

Şam'daki kilise saldırısı, ES'nin ne ilk ne de son saldırısıdır. Aralık 2025'te Humus'ta bir camiye bombalı saldırı ile hedef alan örgüt,³ devrim sonrası dönemde ülkede yeniden tesis edilmeye çalışılan güvenlik ve istikrar ortamına yönelik yeni ve

dikkate değer bir tehdit oluşturduğunu göstermiştir. Şubat 2026'da yayımlanan Birleşmiş Milletler (BM) raporuna göre örgütün Halep ve Dera şehirlerinde Suriye Cumhurbaşkanı Ahmed Şara'ya iki kez suikast girişiminde bulunduğu ortaya çıkması⁴ ise söz konusu tehdidin boyutunu yeni bir seviyeye taşımıştır. Ensâru's-Sünne'nin oluşturduğu çok yönlü tehdit ve hakkında dile getirilen çelişkili açıklamalar, örgütün daha yakından incelenmesini zorunlu kılmaktadır.

Bu çalışma, Esed rejiminin devrilmesinin ardından Suriye'de ortaya çıkan yeni güvenlik dinamikleri bağlamında silahlı bir aktör olarak ES'nin rolünü incelemektedir. Çalışmanın temel amacı, örgütün resmî iletişim kanalları üzerinden yayımladığı bildirimler, silahlı eylemleri ve kamuoyuna yansıyan faaliyetleri temelinde etkinlik düzeyini, ideolojisini, stratejisini ve örgütsel yapısını analiz etmektir. Ayrıca örgütün DEAŞ ile ilişkisinin boyutunu ortaya koymak ve ES'nin DEAŞ'ın paravan örgüt stratejisi içindeki misyonunu be-

1 "Syria: Little-known jihadist group claims Damascus church attack", Le Monde, 24 Haziran 2025.

2 "Shadowy extremist group claims Damascus church attack", France24, 24 Haziran 2026.

3 "Islamist militant group claims deadly bombing of Alawite mosque in Syria's Homs", France24, 26 Aralık 2025.

4 "Last year 5 assassination attempts on Syrian president. 2 Cabinet ministers were foiled: UN", Anadolu Ajansı, 12 Şubat 2026.

Terör örgütü DEAŞ'ın 22 Haziran'da Suriye'nin başkenti Şam'ın Duveyla bölgesinde Mar İlyas Kilisesi'ne düzenlediği saldırıda 25 kişi hayatını kaybetmiş, 60 kişi de yaralanmıştı. Kilisede saldırı sonucu oluşan hasar nedeniyle Hristiyanlar, bölgedeki bir binada Noel öncesi ayın düzenledi. Şam, Suriye, 23 Aralık 2025.

lirlemektir. Kapsam açısından çalışma, son bir yıllık dönemi ele alarak somut eylemler temelinde örgütün hedef kitlesini ve merkezizsiz ağ yapısını, DEAŞ'ın geçmiş paravan örgüt örnekleriyle karşılaştırmalı bir çerçevede değerlendirmektedir. Böylece Suriye'de istikrarı tehdit eden bu yeni aktörün gerçek niteliği ve oluşturduğu riskin boyutu aydınlatılmaya çalışılacaktır.

KURULUŞ, ETKİNLİK ALANI VE ÖRGÜTSEL YAPI

Ensârü's-Sünne adını ilk kez Şam'daki kilise saldırısıyla duyurmuş olsa da örgütün varlığını resmen ilan etmesi 2025 Şubat ayına uzanmaktadır. Örgüt, 1 Şubat'ta Telegram kanalı üzerinden yayımladığı ilk bildiri Suriye'deki Arap Alevi ve Şii topluluklar ile

devrik rejimle bağlantılı isimlere karşı yeni yönetim tarafından gösterilen "aşırı hoşgörüye" tepki olarak kurulduğunu açıklamış ve bu kesimlere savaş ilan etmiştir. Grup, Şara liderliğindeki yeni Suriye yönetimini de düşman olarak nitelendirmiş, ancak öncelikli hedefinin dinî ve mezhebî azınlıklar olduğunu vurgulamıştır. İktidar değişikliğinin hemen ardından yapılan bu ilan, dönemin görece istikrarsız güvenlik ortamında fazla dikkat çekmemiştir. Bununla birlikte, ilanını takip eden kısa süre içinde gerçekleştirdiği bir dizi saldırı, örgütün varlığının dijital platformlarla sınırlı olmadığını ve somut eyleme geçme kapasitesine sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Örgüt, kuruluş ilanından Şam'daki kilise saldırısına dek geçen süre içinde özellikle ülkenin batı kesiminde kuzey-güney hattında

ES, kamuoyuna yönelik açıklamalarında DEAŞ ile herhangi bir ilişkisi olmadığını ısrarla öne sürse de arka planda iki örgüt arasında organik ve örgütsel bağların varlığına işaret eden güçlü deliller bulunmaktadır.

yoğunlaşan bir dizi saldırı gerçekleştirilmiştir. Halep'ten Şam'a uzanan, Lazkiye ve Tartus'u da kapsayan bu saldırılarda Arap Alevi, Şii ve Hristiyan sivillere yönelik toplu infazların yanı sıra eski rejim bağlantılı figürler de bireysel suikastların hedefi olmuştur. Örgütün gerçekleştirdiği saldırılar bir bütün olarak incelendiğinde, DEAŞ'ın geleneksel etkinlik alanı olan ülkenin doğusundaki kırsal bölgelerin aksine, ES'nin eylemlerinin ülkenin batı kesimindeki dinî ve mezhebî açıdan kozmopolit kent merkezlerinde yoğunlaştığı göze çarpmaktadır.

Örgütün bir yıl içindeki silahlı eylemleri ve iletişim kanalları üzerinden yayımladığı içerikler incelendiğinde, ES'nin klasik anlamda emir-komuta zincirine sahip merkezi bir silahlı örgüt olmaktan ziyade, bireysel aktörlerden oluşan merkezizetsiz ve çevrim içi bir ağ yapısı sergilediği görülmektedir. Grup, Telegram kanalını etkin biçimde kullanarak eski rejim üyeleri ve olası suikast hedeflerine dair bilgilerin açıkça paylaşılması yoluyla bireysel silahlı eylemleri teşvik etmektedir. İnternet ve sosyal medya tabanlı bu operasyonel süreç, herhangi bir örgütsel yapı içine müdahil olmadan silahlı eylem gerçekleştirme imkânı sunmaktadır. Ayrıca yayımlanan listelerde yalnızca azınlık topluluklarının

üyeleri ve eski rejim bağlantılı hedefler değil, bu eylemleri engellemeye çalışan güvenlik yetkilileri de yer almaktadır. Bu da örgütün dinî ve mezhebî azınlıkların yanı sıra Suriye'deki yeni yönetime yönelik düşmanca tutumunu yansıtan somut bir delil niteliğindedir.

ENSÂRU'S-SÜNNE-DEAŞ İLİŞKİSİ

ES, kamuoyuna yönelik açıklamalarında DEAŞ ile herhangi bir ilişkisi olmadığını ısrarla öne sürse de arka planda iki örgüt arasında organik ve örgütsel bağların varlığına işaret eden güçlü deliller bulunmaktadır. Her şeyden önce, ES ile DEAŞ arasında ideolojik ve stratejik açıdan tam bir uyum söz konusudur. Bu örtüşmenin ötesinde, iki yapının aynı militan havuzundan beslenmesi, aynı örgütsel materyalleri kullanması, sembolik önemi bulunan ve birbirini çağrıştıran bazı isimleri tercih etmesi, söz konusu ilişkinin somut yansımaları olarak değerlendirilmektedir.

İdeolojik düzlemde ES'nin azınlıklara ve yeni Suriye hükümetine yönelik tutumu DEAŞ ile birebir örtüşmektedir. Her iki grup da Suriye'deki dinî ve mezhebî azınlıkları "tamamen yok edilmesi gereken sapkınlar" olarak nitelendirirken, Cumhurbaşkanı Şara'yı "mürted" ve yönetimini "dinen gayrimeşru"

Suriye İçişleri Bakanlığı Sözcüsü Nureddin Baba, başkent Şam'daki Mar İlyas Kilisesi'ne intihar saldırısıyla bağlantılı olarak yakalanan hücre sorumlusunun eylemi planlayan DEAŞ'ın sözde çöl valisi ve Suriye vatandaşı olduğunu bildirdi. Şam, Suriye, 22 Haziran 2025.

olarak tanımlamaktadır. Ayrıca ES lideri, basına verdiği ilk röportajda DEAŞ ile örgütsel bir bağlarının bulunmamasına karşın benzer bir ideolojiyi paylaştıklarını işaret etmiştir.⁵ Bu ideolojik uyum, iki yapılanma arasındaki örgütsel ilişkinin dolaylı ifadesi olarak tanımlanabilir. Zira DEAŞ'ın ideolojisinin merkezindeki sözde "hilafet" iddiası, aynı çizgideki herhangi bir yapının bağımsız hareket etmesini fiilen imkânsız kılmaktadır.

İdeolojik uyumun ötesinde, iki örgüt stratejik açıdan da tam bir paralellik içindedir. DEAŞ, rejimin devrilmesinin ardından Suriye'de iki boyutlu bir strateji benimsemiştir. Bu stratejinin birinci boyutu, ülkenin doğusunda Irak sınırına yakın kırsal alanlarda konvansiyon-

nel saldırılar düzenleyerek geleneksel etkinlik alanını korumak ve mümkünse genişletmektir. İkinci boyutu ise şehir merkezlerinde dinî ve mezhebî azınlık gruplarını hedef alarak toplumsal fay hatlarını tetikleme, sivil barışı bozmak ve istikrarsızlık yaratmaktır. Devrimden kısa süre sonra Ocak 2025'te yakalanan üst düzey bir DEAŞ liderinin itirafları, örgütün bu yeni stratejisini teyit etmektedir. Zira söz konusu DEAŞ lideri, rejimin devrilmesinin ardından dinî ve mezhebî azınlık gruplarını hedef alma kararı aldıklarını belirtmiştir. Bu kapsamda Şam kırsalındaki tarihî Hristiyan beldesi Malula'da bir kiliseyi ve Şiiiler için özel önem taşıyan Seyyide Zeynep Türbesi'ni hedefleyen saldırılar planladıklarını, ancak güvenlik güçlerinin önlemleri nedeniyle bunları

5 "Ensâru's-Sunne yuşîru'r-ru'be fî suriye ve yukefferu eş-Şer': Evleviyyetunâ el-ekâlliyyât ve nuhattetu li't-temeddu-di", en-Nehâr, 21 Mayıs 2025.

DEAŞ, paravan örgüt oluşturma konusunda uzun bir geçmişe ve derin bir tecrübeye sahiptir.

gerçekleştiremediklerini ifade etmiştir.⁶ Şam'daki Mar Elieas Kilisesi'ne yönelik düzenlenen saldırı da bu stratejiyi doğrulamaktadır. Bu çerçevede ES'nin eylemleri ile DEAŞ'ın devrim sonrası dönemde benimsediği strateji arasında tam anlamıyla bir uyum ve bölgesel anlamda sorumluluk alanı paylaşımı belirginleşmektedir. DEAŞ'ın geleneksel etkinlik alanını korumak amacıyla ülkenin doğusunda faaliyet göstermesine karşılık ES de ülkenin batısında azınlıklara yönelik saldırılarla toplumsal fay hatlarını tetikleme misyonu üstlenmiştir. Ayrıca ES'nin kuruluş tarihi ile DEAŞ'ın bu stratejiyi benimsemesi tam olarak aynı döneme denk gelmektedir.

İdeolojik ve stratejik uyumun yanı sıra ES ve DEAŞ arasındaki örgütsel bağlantıya işaret eden başka somut unsurlar da bulunmaktadır. Haziran 2025'teki Şam kilise saldırısı ve Aralık 2025'teki Humus cami saldırısı başta olmak üzere, ES adına eylem gerçekleştiren ve yakalanan kişilerin DEAŞ üyesi olduklarının tespit edilmesi, iki örgütün aynı militan havuzundan beslendiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte ES, DEAŞ ile benzer isimlere sahip medya kanallarında DEAŞ'ın propaganda materyallerini paylaşmaktadır. Tüm

bu bulgular, ES'nin bağımsız bir aktör olmaktan öte DEAŞ'ın Suriye'deki yeni dönemde kullandığı stratejik bir araç ve paravan bir örgüt olduğunu göstermektedir.

DEAŞ'IN PARAVAN ÖRGÜT STRATEJİSİ

DEAŞ, paravan örgüt oluşturma konusunda uzun bir geçmişe ve derin bir tecrübeye sahiptir. Örgüt, özellikle tarihi kırılma anlarında sahada yeni koşulların ortaya çıktığı dönemlerde bu stratejiyi benimsemiş ve böylece doğrudan varlık gösteremediği bölgelerde dolaylı faaliyet yürütme imkânı elde etmiştir. Suriye İç Savaşı sırasında pek çok örneği görülen bu yaklaşımın en erken örneklerinden biri, ülkenin güneyinde faaliyet gösteren Ceyş Halid bin Velid grubudur. 2016 yılında Dera kırsalında birkaç silahlı grubun bir araya gelmesiyle kurulan bu örgüt, iki yıl boyunca DEAŞ bağlantısını gizleyerek Esed rejimi ve muhalif güçlere karşı savaşmıştır. 2018 yılına gelindiğinde ise örgüt, DEAŞ ile ilişkisini açıkça ilan ederek resmî olarak "Havran Vilayeti" adını almıştır. Bu strateji, örgütün oldukça küçük ve kuşatılmış bir alanda sınırlı imkânlarla varlığını uzun süre korumasını sağlamıştır.

6 "Fî kabdeti'l-ernî el-mesîru'l-mehtûm", Suriye İçişleri Bakanlığı, YouTube, 19 Mart 2025.

Terör örgütü DEAŞ'ın 22 Haziran'da Suriye'nin başkenti Şam'ın Duveyla bölgesinde Mar İlyas Kilisesi'ne düzenlediği saldırıda 25 kişi hayatını kaybetmiş, 60 kişi de yaralanmıştı. Kilisede saldırı sonucu oluşan hasar nedeniyle Hristiyanlar, bölgedeki bir binada Noel öncesi ayın düzenledi. Şam, Suriye, 23 Aralık 2025.

DEAŞ'ın paravan örgüt oluşturma stratejisinin bir diğer önemli örneği ise 2020-2021 yıllarında İdlip'de ortaya çıkan Saraya Ensar Ebu Bekir es-Siddik ve Cemaat Abdullah bin Uneys adlı silahlı gruplardır. Bu yapıların ortaya çıkışı da diğer örnekte olduğu gibi sahada yeni koşulların oluşmasının hemen ardından gerçekleşmiştir. Söz konusu gruplar, Türkiye, Rusya ve İran arasında imzalanan Astana Mutabakatı çerçevesinde 2020 yılında İdlip Gerginliği Azaltma Bölgesi'nin tesis edilmesinin ertesinde faaliyete geçmiştir. Her iki grup da bölgedeki Türkiye-Rusya ortak askeri devriyelerine ve Heyet Tahrir eş-Şam (HTŞ) mevzilerine yönelik saldırılar düzenlemiş, bağımsız hareket ettiklerini öne sürerek DEAŞ ile bağlantılarını gizlemeyi ter-

cih etmiştir. Ancak ilerleyen dönemde ele geçirilen belgeler⁷ ve HTŞ'nin bu gruplara karşı gerçekleştirdiği operasyonlarda yakalanan kişilerin DEAŞ bağlantısının tespit edilmesi, söz konusu yapıların DEAŞ ile organik ilişkisini ortaya koymuştur. Böylece bu iki örgüt, DEAŞ'ın paravan örgüt stratejisinin o dönemdeki yeni ve tipik bir örneği olarak kayıtlara geçmiştir.

ENSÂRU'S-SÜNNE'NİN MİSYONU

Yukarıdaki değerlendirmeler çerçevesinde şu sorular gündeme gelmektedir: DEAŞ'ın paravan örgüt stratejisi doğrultusunda ES'nin misyonu nedir? DEAŞ, neden doğrudan kendi adıyla faaliyet göstermek yerine paravan

7 "Contact between the Ansar Abu Bakr al-Siddiq Squadron and the Islamic State (2021)", Jihadology, 22 Aralık 2022.

DEAŞ, doğrudan görünürlük riski almadan, ülkedeki hoşnutsuz kesimleri kendi uzun vadeli hedefleri için bir araç olarak kullanma imkânı elde etmektedir.

bir örgüt tercih etmektedir? İki yapılanma arasındaki ideolojik ve stratejik uyuma rağmen organik ve örgütsel bağ neden inkâr edilmektedir?

Stratejik Araç: ES, DEAŞ'ın paravan örgüt stratejisinin temel bir unsuru olarak Esed sonrası dönemde ortaya çıkan toplumsal hoşnutsuzlukları istismar etmek ve bunları örgütün genel stratejisi doğrultusunda işlevsel hale getirmek üzere konumlandırılmıştır. Örgütün temel misyonu, toplumsal fay hatlarını harekete geçirerek sivil barışı bozmak ve ülkede kalıcı istikrarsızlık yaratmaktır. Örgütün hitap ettiği kesimler, hoşnutsuzluklarının niteliğine göre belirgin şekilde farklılaşmaktadır. Bunların başında, geçiş adaleti sürecinden memnun olmayan ve eski rejim yetkililerinin yeterince cezalandırılmadığı algısına kapılan gruplar gelmektedir. ES, bu algıyı bilinçli biçimde güçlendirerek söz konusu kesimlerin öfkelerini hem Arap Alevi topluma hem de yeni yönetime yönlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu sayede DEAŞ, doğrudan görünürlük riski almadan, ülkedeki hoşnutsuz kesimleri kendi uzun vadeli hedefleri için bir araç olarak kullanma imkânı elde etmektedir.

Radikal Unsurlar İçin Alternatif Platform: Hoşnutsuz kesimler arasındaki diğer önemli

bir hedef kitle ise ideolojik nedenlerle yeni yönetime muhalif radikal eğilimli yerli ve yabancı savaşçılardır. ES, bu unsurlara alternatif bir platform sunarak kendi saflarına çekmeye çalışmaktadır. DEAŞ'ın resmi yayın organı Nebe dergisi ve örgütün sözcüsü de daha önce birçok kez "mürted Suriye yönetimine karşı" çağrılar yaparak yabancı savaşçıları açıkça kendi saflarına katılmaya teşvik etmiştir. Bu bağlamda örgütün kuruluşunun, el-Kaide bağlantılı Hurra-seddin örgütünün kendini feshetmesinin hemen akabinde gerçekleşmesi de zamanlama açısından tesadüf değildir. Bu çerçevede ES, DEAŞ için aynı zamanda etkili bir eleman temini mekanizması olarak işlev görmektedir.

Militan Devşirme Girişimi:

Paravan bir yapı olarak ES'nin diğer bir işlevi, doğrudan DEAŞ adına eylem yapmaya henüz hazır olmayan sempatizan düzeyindeki potansiyel üyeleri kademel olarak örgütsel sürece dahil etmesidir. İnternet tabanlı ve merkezizetsiz faaliyet modeli, sempatizanların örgütsel yapıya tam anlamıyla katılmadan eylem gerçekleştirmesine olanak tanıyarak örgütün militan havuzunu genişletmektedir. Bu bağlamda örgütün yeni bir isimle ortaya çıkması, DEAŞ'ın geçmişteki olumsuz imajından ve operasyonel bağajından

arınmayı sağlayarak, ideolojik olarak radikal ancak DEAŞ'a mesafeli duran kişilerin bünyeye dahil edilmesini kolaylaştırmaktadır.

Coğrafi ve Taktik İş Bölümü: ES ile DEAŞ, coğrafi sorumluluk alanını ve taktik düzeyde faaliyetlerini tamamlayıcı bir biçimde yürütmektedir. DEAŞ, devrim sonrası strateji doğrultusunda ülkenin doğusundaki kırsal bölgelerde geleneksel etkinliğini korumaya ve genişletmeye odaklanırken ES ise batıdaki kent merkezlerinde dinî ve mezhebî azınlıklara yönelik saldırılarla toplumsal barışı hedef alarak kaosu şehirlere taşımaktadır. Bu coğrafi ve taktik ayrım, iki yapının ortak stratejik hedeflerini daha etkili kılan bir iş bölümünü mümkün kılmaktadır.

İnternet Tabanlı Kaos Ağı: ES'yi DEAŞ'tan ve diğer klasik silahlı örgütlerden ayıran en belirgin özellik, hiyerarşik bir yapıdan uzak, dijital kanallar üzerinden işleyen merkezizsiz örgütlenme modelidir. Bu yapı, geleneksel bir silahlı oluşumdan ziyade internet tabanlı bir "kaos ağı" olarak tanımlanabilir. Dolayısıyla örgüt, görünürlüğünü minimize ederken geniş kitleleri düşük maliyetle ve yüksek esneklikle mobilize edebilmektedir. Bu da ES'yi, DEAŞ'ın güncel stratejisinin etkili bir aracı haline getirmektedir.

SONUÇ

Suriye'de Esed rejiminin devrilmesinden kısa süre sonra ortaya çıkan ES, bir yıl içinde düzenlediği bir dizi saldırı ile devrim sonrası dönemde en önemli güvenlik tehditlerinden biri haline gelmiştir. Bu çalışma kapsamında elde edilen bulgular ES'nin bağımsız bir aktör olmaktan ziyade DEAŞ'ın stratejik bir paravan yapısı olduğunu ortaya koymaktadır. Zira her iki yapılanma arasında ideolojik ve stratejik açıdan tam bir uyum söz konusudur. Bu

örtüşmenin ötesinde, iki yapının aynı militan havuzundan beslenmesi, aynı örgütsel materyalleri kullanması, sembolik önemi bulunan ve birbirini çağrıştıran bazı isimleri tercih etmesi, bu organik ve örgütsel bağlantıyı somutlaştırmaktadır. Bu bağlamda ES, paravan örgüt oluşturma konusunda uzun bir geçmişe ve derin bir tecrübeye sahip olan DEAŞ'ın Esed sonrası Suriye stratejisinin bir uzantısıdır.

DEAŞ'ın paravan örgüt stratejisi doğrultusunda ES'nin temel misyonu, geçiş sürecinden memnun olmayan kesimlerin hoşnutsuzluğunu istismar ederek bunları örgütün genel stratejisi doğrultusunda işlevsel hale getirmek, radikal unsurları bünyesine çekmek ve toplumsal fay hatlarını derinleştirmek suretiyle ülkeyi yeniden kaosa sürüklemektir. Bu yapı, geleneksel hiyerarşik örgütlerden farklı olarak internet tabanlı esnekliği sayesinde örgüte düşük maliyetli, yüksek esnekliğe sahip bir operasyonel kapasite kazandırmakta ve sempatanları kademeli olarak radikalleştirmektedir. Dolayısıyla DEAŞ ve onun stratejik bir uzantısı olarak ES ile mücadele için yalnızca güvenlik önlemleri yeterli değildir. Her iki yapılanma ile mücadele, aynı zamanda geçiş adaletinin sağlanmasını ve toplumsal barışın tesis edilmesini de zorunlu kılmaktadır.

Musab Dönertaş

Yüksek lisans eğitimini Marmara Üniversitesi Orta Doğu ve İslam Ülkeleri Araştırmaları Enstitüsü Orta-doğu Siyasi Tarihi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde, "Direniş ve Radikalizm Arasında Suriye İç Savaşın-da Cihâdi Gruplar (2011-2016)" başlıklı tez çalışması ile yüksek onur derecesiyle tamamladı. Hâlihazırda aynı enstitüde doktora eğitimine devam etmektedir. Suriye'nin çeşitli bölgelerinde saha çalışmalarında bulunmuştur. Çalışma alanları, Suriye iç savaşı, devlet dışı silahlı aktörler ve radikalizm konularına odaklanmaktadır. İyi düzeyde İngilizce ve orta düzeyde Arapça bilmektedir.

Telif Hakkı

Ankara - TÜRKİYE ORSAM © 2026

Bu çalışmaya ait içeriğin telif hakları ORSAM'a ait olup, 5846 Sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca kaynak gösterilerek kısmen yapılacak makul alıntılar dışında, hiçbir şekilde önceden izin alınmaksızın kullanılamaz, yeniden yayımlanamaz. Bu çalışmada yer alan değerlendirmeler yazarına aittir; ORSAM'ın kurumsal görüşünü yansıtmamaktadır.

Ortadoğu Araştırmaları Merkezi

Adres : Kızılırmak Mah. Muhsin Yazıcıoğlu Cad. Protokol Plaza
Bina No:39-A / KAT 9 No: 46 Çankaya / Ankara
Telefon : +90 850 888 15 20
Email : info@orsam.org.tr
Fotoğraflar : Anadolu Ajansı (AA)